

2017. április 5., szerda

P8_TA(2017)0124

A menekült- és migránsáramlatok kezelése: az EU külső tevékenységének szerepe**Az Európai Parlament 2017. április 5-i állásfoglalása a menekült- és migránsáramlatok kezeléséről: az Unió külső tevékenységének szerepe (2015/2342(INI))**

(2018/C 298/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3., 8. és 21. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 80., 208 és 216. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,
- tekintettel a Bizottság következő közleményeire: az „Európai migrációs stratégia” című 2015. május 13-i (COM(2015)0240); a „Kényszervándorlás és fejlesztés” című 2016. április 26-i (COM(2016)0234); „Az európai migrációs stratégia keretében harmadik országokkal kialakítandó új partnerségi keret létrehozása” című 2016. június 7-i (COM(2016)0385); és „Az európai beruházások megerősítése a munkahelyteremtés és a növekedés érdekében: Az Európai Stratégiai Beruházási Alap második fázisa és az új külső beruházási terv felé” című 2016. szeptember 14-i (COM(2016)0581) közlemény; továbbá az Európai Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének közös közleményeire: „Az európai menekültügyi válság kezelése: Az EU külső tevékenységének szerepe” című 2015. szeptember 9-i (JOIN(2015)0040); „Migráció a közép-mediterrán útvonalon: A migrációs áramlás kezelése, életmentés” című 2017. január 25-i (JOIN(2017)0004), és „Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata” című, 2015. november 18-i (JOIN(2015)0050) közös közlemény,
- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsának a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésről szóló, 2012. május 3-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanácsnak a migrációról szóló, 2015. június 25–26-i, október 15-i, december 17–18-i, valamint 2016. március 17–18-i és június 28-i következtetéseire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának „A migráció az uniós fejlesztési együttműködés összefüggésében” című, 2014. december 12-i, a migrációról szóló, 2015. október 12-i, a kényszerű lakóhelyelhagyásra és a fejlesztésre vonatkozó uniós megközelítésről szóló 2016. május 12-i, valamint a migráció külső vonatkozásairól szóló, 2016. május 23-i következtetéseire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a Jordániával és Libanonnal való jövőbeni partnerségi prioritásokkal és megállapodásokkal kapcsolatos, 2016. október 17-i következtetéseire,
- tekintettel a Földközi-tenger keleti térségében és a Nyugat-Balkánon húzódó útvonallal foglalkozó, 2015. október 8-án megrendezett magas szintű konferencián elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel a 2015. november 11–12-i valletai csúcstalálkozón elfogadott politikai nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a 2016. szeptember 16-i pozsonyi csúcsértekezlet következtetéseire;
- tekintettel az Európai Számvevőszék „Az Európai Unió külső migrációs politikájával kapcsolatos kiadások 2014-ig a dél-mediterrán térség és a keleti partnerség országában” című, 9/2016. számú különjelentésére,
- tekintettel a menekültek jogállásáról szóló ENSZ-egyezményre és -jegyzőkönyvre, az alapvető nemzetközi emberi jogi egyezményekre, az emberi jogok európai egyezményére és az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

2017. április 5., szerda

- tekintettel a genfi egyezményekre és a fegyveres konfliktusok lefolytatására és azok hatásainak enyhítésére vonatkozó kiegészítő jegyzőkönyveire,
 - tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2015. szeptember 25-i ENSZ-csúcstalálkozó „Alakítsuk át világunkat: A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című zárónyilatkozatára,
 - tekintettel a menekültek és migránsok tömeges mozgásának kezelésével foglalkozó 2016. szeptember 19-i ENSZ-közügyűlés magas szintű ülésén elfogadott New York-i nyilatkozatra és az ahhoz csatolt, az „Átfogó menekültügyi reagálási keret” és az „Út a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodás felé” című mellékletekre,
 - tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló 2015. július 9-i ⁽¹⁾, „A menekült és menedékkérő nők helyzete az EU-ban” című, 2016. március 8-i ⁽²⁾, a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló 2016. április 12-i ⁽³⁾, „Az Unió Szükséghelyzeti Alap Afrikáért: következmények a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás szempontjából” című, 2016. szeptember 13-i ⁽⁴⁾, valamint az „Emberi jogok és migráció a harmadik országokban” című, 2016. október 25-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0045/2017),
- A. mivel a migráció az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 13. cikkében rögzített emberi jog; mivel minden ember számára biztosítani kell a jogot, hogy hazájában és abban a régióban élje az életét, ahol megszületett és felnövekedett, és ahova kulturális és társadalmi gyökerei kötik őt;
- B. mivel az emberek mobilitási szintje példátlanul magas – a nemzetközi migránsok száma 244 millió –, aminek különböző okai vannak és akik önszántukból vagy kényszerűségből migrálnak; mivel a nemzetközi migráció elsősorban ugyanazon régióon belül és a fejlődő országok között zajlik; mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) szerint a nemzetközi migránsok többsége nő: Európában 52,4 %, Észak-Amerikában pedig 51,2 %; mivel a dél-déli irányú migrációs áramlások a dél-észak irányú mozgásokhoz képest folyamatosan növekednek: 2015-ben 90,2 millió fejlődő országban született nemzetközi migráns lakott a világ déli részén fekvő más országokban, miközben 85,3 millió délen született ember lakott a világ északi részén fekvő országokban;
- C. mivel egyre több kísérő nélküli kiskorú szeli át a Földközi-tengert, és mivel a mentőakciók növekvő száma ellenére a Földközi-tengeren bekövetkezett halálesetek száma továbbra is nő (az IOM adatai szerint 2016-ban 5 079-en, míg 2015-ben 3 777-en haltak meg);
- D. mivel az az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Irodájának (UNHCR) adatai szerint 2015-ben rekordmennyiségű, 65,3 millió ember – ezen belül az országukon belül a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek száma 40,8 millió, a menekülteké pedig 21,3 millió – volt konfliktusok, erőszak és az emberi jogok megsértése miatt továbbra is lakóhelyét elhagyni kényszerült személy; mivel ez a természeti katasztrófák, az egyenlőtlenségek, a szegénység, a gazdasági kilátások hiánya, az éghajlatváltozás, a komoly és hatékony, hosszú távra tervezett fejlesztési politikák és a migrációs hullámok alapjait képező strukturális problémákkal való határozott szembenézésre irányuló politikai szándék hiánya miatt lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekkel történt; mivel az UNHCR a hontalan személyek számát legalább 10 millióra becsüli;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0337.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0404.

2017. április 5., szerda

- E. mivel a jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint a menekültek száma több mint 50 %-kal emelkedett az elmúlt öt év folyamán; mivel számos elem hozzájárul e rendkívül nagy növekedéshez, ide számítva azt is, hogy a menekültek önkéntes hazatelepülése még soha nem volt ilyen alacsony szinten az 1980-as évek óta, hogy csak korlátozott számú menekültnek kínálják fel a helyi integráció lehetőségét, és hogy az áttelepítések száma tartósan évi 100 000 körül mozog;
- F. mivel 6,7 millió menekült kénytelen hosszú időt távol tölteni lakóhelyétől – a becslések szerint átlagosan mintegy 26 évet –, teljesen kilátástalan helyzetben; mivel a lakóhely elhagyását csak elfogadhatatlanul kevés esetben sikerül tartósan megoldani, és ezért a kényszerű lakóhelyelhagyást nem kizárólag humanitárius, hanem politikai és fejlődési kihívásnak is kell tekinteni;
- G. mivel ez a globális kihívás nemzetközi együttműködésre és szinergiákra épülő holisztikus és sokoldalú megközelítést, valamint összehangolt és konkrét megoldásokat kíván meg, amelyeknek nem csak a helyzetre kellene reagálniuk, hanem előre kellene jelezniük a lehetséges jövőbeni válságokat; mivel a világ menekültjeinek 86 %-a elszegényedett régiókban él, az összes menekült 26 %-ának pedig a legkevésbé fejlett országok adnak otthont, túlterhelve ezen országok képességeit és még jobban destabilizálva társadalmi kohéziójukat és gazdasági fejlődésüket; mivel ezek az országok nagyon ritkán rendelkeznek a migránsok jogainak védelmét szolgáló eszközökkel, vagy nincsenek is eszközeik a menekültügy terén; mivel a 2015-ben az EU-ba érkezett egymillió ember az EU népességének 0,2 %-át tette ki, és ehhez képest a szomszédos országok (a lakosság 20 %-ának arányában) vagy Európa az 1990-es években sokkal nagyobb arányban fogadott be menekülteket;
- H. mivel a menekültek, az országukon belül a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek és migránsok jogilag különböző kategóriába tartoznak, azonban a határokon átvélő különböző politikai, gazdasági, szociális, fejlődési, humanitárius és emberi jogi következmények miatt a valóságban az emberek gyakran széles körben és heterogén összetételben mozognak; mivel az ezen áramlatokban részt vevő összes személy emberi méltóságára kell az összes vonatkozó európai politikának összpontosítania; mivel a menekülteket és a menedékkérőket mindig a saját jogállásukkal összhangban kell kezelni, és semmilyen körülmények között sem tagadható meg tőlük a vonatkozó nemzetközi egyezményekből és az Európai Unió Alapjogi Chartájából fakadó jogok biztosítása; mivel a menekültek és a migránsok közötti jogi megkülönböztetés nem jelenti azt, hogy a gazdasági okok által kiváltott vagy a jobb élet reményében megkezdett migráció kevésbé jogos, mint az üldözés előli menekülés; mivel a konfliktushelyzetek, a bizonytalanság vagy a zavargások a legtöbb esetben a többi alapvető emberi jog mellett a politikai és a gazdasági jogokat is fenyegetik, és a kényszerű lakóhelyelhagyás miatt e jogok továbbra is kétségesek;
- I. mivel a Száhel-övezetben tapasztalható szűnni nem akaró élelmiszer- és táplálkozási válság kikezdi az emberek ellenálló képességét, amit tovább súlyosbítanak a gyors egymásutánban bekövetkező válságok, az alapvető szolgáltatások hiánya és a régióban zajló konfliktusok; mivel ez a helyzet további migrációhoz vezet;
- J. mivel a migránsok útjuk mindegy egyes szakaszában ki vannak téve mindenféle fizikai és pszichológiai veszélynek, nevezetesen az erőszaknak, a kizsákmányolásnak, az emberkereskedelemnek és a szexuális és nemi alapú erőszakos cselekményeknek; mivel ez különösen vonatkozik a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberekre, például a nőkre (a családfői szerepet betöltő vagy a terhes nőkre), a – kíséret nélküli, a családjuktól elválasztott vagy a családjukkal együtt érkező – gyermekekre, az LMBTI-személyekre, a fogyatékkal élő személyekre, a sürgős orvosi kezelésre szoruló és az idős emberekre; mivel e kiszolgáltatott helyzetű csoportok számára sürgősen biztosítani kell a humanitárius védelmet és a védelemhez és az áldozatkezelési mechanizmusokhoz való hozzáférést, és áttelepítésük részeként vagy amíg menekültügyi kérelmüket a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően elbírálják, lehetővé kell tenni a számukra az állandó letelepedési engedély megszerzését és az alapvető szolgáltatásokhoz, például az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;
- K. mivel az emberek mobilitásának fokozódása, amennyiben azt biztonságos, rendezett, szabályos, felelősségteljes és proaktív módon kezelik, enyhítheti a migránsok és a menekültek veszélyeztetettségét, jelentős előnyökkel járhat a befogadó országokra és a migránsokra nézve is, amint azt a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend is elismeri, továbbá jelentős szerepet játszhat a befogadó országok, többek között az Unió fejlődésében is; mivel ezeket az előnyöket gyakran erősen alábecsülik; mivel az EU-nak a fizetett munkát végző és a nem aktív népesség közötti egyensúly garantálása és a sajátos munkaerőpiaci igények kielégítése érdekében működőképes megoldásokat kell nyújtania, így például az európai népesség előregedésére felkészülve külföldi munkavállalókat kellene alkalmaznia;

2017. április 5., szerda

- L. mivel az Unió reagálása különféle belső és külső eszközöket mozgósított, ám a jelek szerint túlságosan rövid távra és a beáramlás csökkentésére vagy megállítására összpontosított; mivel ez a rövid távú megközelítés nem foglalkozik a kényszerű lakóhelyelhagyás és a migráció okaival, sem pedig a migránsok humanitárius szükségleteivel; mivel az Uniónak a válságkezelési és konfliktusmegelőzési eszközökkel kapcsolatos reakciója javításra szorul, ugyanis az erőszakos konfliktusok a kényszerű lakóhelyelhagyás fő kiváltó okai;
- M. mivel az Európai Számvevőszék súlyos kétségeket fogalmazott meg az EU külső migrációs kiadásainak, többek között a migránsok emberi jogaival foglalkozó projektek hatékonyságával kapcsolatban; mivel a Számvevőszék azt is megállapította, hogy a biztonság és a határvédelem alkotta az európai migrációs kiadások legfontosabb elemét;
- N. mivel a szükségletekre, valamint az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség elvének, ezenkívül a Genfi Egyezményekben és a kiegészítő jegyzőkönyvekben lefektetett nemzetközi humanitárius jogszabályok és az emberi jogok tiszteletben tartására épülő humanitárius segítségnyújtásnak kell az Unió összes külső fellépésének középpontjában állnia; mivel fent kell tartani a segélyezés függetlenségét, azaz a segélyeket politikai, gazdasági vagy biztonsági megfontolásoktól és mindennemű megkülönböztetéstől mentesen kell nyújtani;
- O. mivel az emberi jogokon alapuló migrációs politika sikeres végrehajtása megköveteli, hogy a szélsőséges és a populizmus ellensúlyozása érdekében szembenézzünk a migráció negatív megítélésével, és olyan pozitív narratívákat dolgozzunk ki, amelyek a migrációs mozgásokat a befogadó országok számára lehetőségként jelenítik meg;
- P. mivel az Unió felelősséggel tartozik végrehajtó partnereinek támogatásáért, hogy azok gyors, hatékony és magas színvonalú segítséget és védelmet nyújthassanak, és felelősséggel tartozik az érintett emberekért; mivel ebben a tekintetben az Unió partnereinek szükségük van kellő időben nyújtott és kiszámítható finanszírozásra, a finanszírozás elosztásával kapcsolatos döntésekre, hogy a változó vagy az új prioritások esetén elegendő idejük legyen a tervezésre és a megfelelő intézkedések meghozatalára;
- Q. mivel a decentralizált együttműködés elősegítheti az országukon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek, a migránsok és a menekültek szükségleteinek és kultúrájának jobb megértését, és a helyi népességgel is jobban meg lehet ismertetni azokat a kihívásokat, amelyekkel a migránsoknak szembe kellett nézniük származási országukban; mivel a helyi és a regionális európai kormányok a kapacitásépítésen keresztül kulcsszerepet tölthetnek be a kiváltó okok kezelésében;
- R. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkének (1) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy „az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az elvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása”; mivel a Lisszaboni Szerződés 208. cikke szerint a fejlesztési támogatás célja a szegénység harmadik országokban történő mérséklése, idővel pedig annak felszámolása;

A mobilitási kihívások kezelését célzó, átfogó és elvi alapokon nyugvó uniós fellépés

1. hangsúlyozza, hogy a mostani világban az emberek eddig soha nem látott mértékű mobilitásának vagyunk szemtanúi, és hogy a nemzetközi közösségnek haladéktalanul hozzá kell kezdenie egy közös válasz megerősítéséhez az e jelenség által támasztott kihívások és lehetőségek kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy e válasznak a szolidaritás elvén kell alapulnia és nemcsak a biztonságra épülő megközelítésre kell épülnie, hanem vezérfonalául a jobb és biztonságosabb élet reményében bármely okból az otthona elhagyására kényszerülő összes ember jogainak és a méltóságának teljes mértékű védelmét kell megtenni; hangsúlyozza, hogy bármely válaszáadás során különös figyelmet kell fordítani a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévőkre és számukra saját országukban kell segítséget nyújtani; hangsúlyozza, hogy a menekültek és migránsok kezelését külön jogi keretek szabályozzák, ugyanakkor egyazon egyetemes emberi jogok és alapvető szabadságok illetik meg őket, amelyeket jogállásuktól függetlenül biztosítani kell; emlékeztet arra, hogy az Uniónak minden közös politikában tiszteletben kell tartania saját értékeit és elveit, és külső kapcsolataiban is elő kell mozdítania ezeket, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében foglaltakat; hangsúlyozza, hogy következetességre van szükség az EU külső politikái és egyéb, külső dimenzióval bíró szakpolitikái terén;

2017. április 5., szerda

2. hangsúlyozza, hogy többféle összetett oka van az emberek e magas szintű mobilitásának, és ha különbséget akarunk tenni annak elemei között és célzott politikai válaszokat akarunk kidolgozni, akkor tényeken alapuló döntésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és a tagállamoknak figyelembe kell venniük a ma realitását és az emberek mozgásával kapcsolatosan új megközelítést kell kidolgozniuk valós adatok és az uniós érdekek alapján, azáltal, hogy fokozzák az emberek ellenálló képességét és az alapvető szolgáltatásokhoz, nevezetesen az oktatáshoz való hozzáférésüket, elősegítik integrációjukat és a helyi környezetekhez való hozzájárulásukat azáltal, hogy lehetőségeket biztosítanak a foglalkoztatásra és az önfoglalkoztatásra;

3. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi migráció – amint erre a történelem során már volt példa – hozzájárulhat a társadalmi-gazdasági fejlődéshez, és az ezzel kapcsolatban használt narratívának pozitívnak kell lennie, amely elősegíti a probléma, valamint az ehhez kapcsolódó közös előnyök valódi és objektív megértését az idegengyűlölő, populista és nacionalista szólások ellensúlyozására; üdvözlí ezért az ENSZ által indított „Together” elnevezésű kampányt a menekültekről és migránsokról alkotott negatív kép és a hozzájuk történő negatív viszonyulás csökkentése érdekében, és felhívja az uniós intézményeket, hogy teljes mértékben működjenek együtt az ENSZ-szel e kampány támogatásában; felhívja a figyelmet, hogy közép- és hosszú távra összpontosító globális, európai, nemzeti és helyi politikákat kell elfogadni, és nem kizárólag az azonnali politikai nyomás vagy a nemzeti választási megfontolások által vezéreltetet; hangsúlyozza, hogy ezeknek a politikáknak koherensnek, érthetőnek, befogadónak és rugalmasnak kell lenniük, melyek célja a migráció mint rendszeres emberi jelenség szabályozása és a határigazgatással, a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok szociális védelmével, valamint a menekültek és migránsok társadalmi befogadásával kapcsolatban felmerülő jogos aggályok kezelése;

4. hangsúlyozza, hogy a humanitárius támogatási rendszer rendkívül túlterhelt, és hogy a rendelkezésére álló pénzügyi erőforrások sohasem lesznek elegendőek ahhoz, hogy kezeljék a kényszerű lakóhelyelhagyás okozta válságokat, főleg amiatt, hogy ezek többsége elhúzódó jellegű; a helyes irányba tett lépésként ezért tudomásul veszi a Bizottság „A kényszerű lakóhelyelhagyás és a fejlesztés” című, 2016. áprilisi közleményében felvázolt új szakpolitikai keretet, és felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy hajtsák végre annak tartalmát a harmadik országokra vonatkozó új partnerségi kereten belül; megjegyzi, hogy átfogó és fenntarthatóbb megközelítésre van szükség a migráció tekintetében, ideértve a humanitárius megfontolások és a fejlesztés közötti szorosabb kapcsolatok előmozdítását, és e kihívás eredményes leküzdése érdekében célzott, tényeken alapuló stratégiákat kell kialakítani a különböző partnerekkel (a regionális szereplőkkel, a kormányokkal, a helyi hatóságokkal, a diaszpórával, a civil társadalommal, köztük a menekültek és a migránsok szervezeteivel, a helyi vallásos szervezetekkel és az érdekelt nem kormányzati szervezetekkel, valamint a magánszektorral) közösen, ugyanakkor tiszteltben kell tartani azt, hogy a humanitárius segítségnyújtás nem válságkezelési eszköz, amint ezt a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos uniós konszenzus is leszögezi;

5. hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési együttműködés keretében továbbra is a lakhelyelhagyásra kényszerülés és a migráció kiváltó okaival – nevezetesen a fegyveres konfliktusok, a bármely alapon történő üldöztetés, a nemi alapú erőszak, a rossz kormányzás, a szegénység, a gazdasági lehetőségek hiánya és az éghajlatváltozás – kell foglalkozni és azokat hatékonyan kell kezelni az államszervezetek instabilitása elleni küzdelem, a béke és a biztonság előmozdítása, a konfliktusmegoldási és a konfliktus utáni megbékélési folyamatok, az igazságosság és a méltányosság, valamint az intézmények, a közigazgatási kapacitás, a demokrácia, a helyes kormányzás, a jogállamiság megerősítése és az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása révén, összhangban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új ütemtervben megállapított 16. fenntartható fejlesztési céllal és az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogszabályokban meghatározott elvekkel;

6. hangsúlyozza, hogy előtérbe kell helyezni a migrációs jelenség társadalmi-gazdasági vonatkozásait, hogy el lehessen végezni a kényszerű lakóhelyelhagyás és a migráció kiváltó okainak országonkénti elemzését, valamint hogy ösztönözzék a származási országokat, hogy olyan intézkedéseket és szakpolitikákat fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek előmozdítják a tisztességes munkahelyek létrehozását és a valós gazdasági lehetőségeket, hogy a migráció lehetőség, ne pedig kényszer legyen; felhívja az EU-t, hogy olyan politikákat folytasson, amelyek célja a szegénység visszaszorítása és hosszabb távon pedig teljes felszámolása, az egyenlőtlenségek és az élelmiszer-ellátás bizonytalansága elleni küzdelem, a gazdasági fejlődés ösztönzése, a korrupció elleni küzdelem és az alapvető közszolgáltatások megerősítése; megjegyzi, hogy a sikeres politikanak el kell ismernie, hogy szükség van a gazdasági ellenálló képesség kialakítására mind a befogadó, mind pedig a származási országokban; kitart amellett, hogy javítani kell a fejlesztést szolgáló politikák koherenciáját;

7. hangsúlyozza, hogy a munkahelyek és a gazdasági lehetőségek kritikus jelentőségűek a lakóhelyelhagyás miatti kiszolgáltatottság hatásainak enyhítésében; felhívja az Uniót, hogy nyújtson segítséget a migránsoknak és a menekülteknek, hogy olyan helyre költözhessenek, ahol vannak ilyen lehetőségek, száműzetésük helyszínén járuljon hozzá e lehetőségek megteremtéséhez (például a munkaerőpiachoz való hozzáférést gátló akadályok eltávolításával) és nyújtson nekik segítséget olyan új készségek elsajátításához, amelyek jobban illeszkednek a helyi munkaerőpiac szükségleteihez;

2017. április 5., szerda

8. üdvözlí az Unió – mint a világ legnagyobb adományozója – humanitárius segítségnyújtás iránti elkötelezettségét a menekültek életfeltételeinek javítása területén; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy teljesítsék a már vállalt ígéreteiket és a fokozott humanitárius szükségleteknek megfelelően növeljék pénzügyi kötelezettségvállalásaikat; megjegyzi, hogy a kényszerű lakóhelyelhagyás okozta válságok elhárításában a humanitárius válaszlépés mindig is az első reakció lesz; hangsúlyozza, hogy továbbra is a nemzetközi jog, valamint az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveit kell az Uniónak a menekültválságra és a kényszerű lakóhelyelhagyás okozta válságokra adott humanitárius válaszlépései vezérelvének tekinteni;

9. elismeri, hogy sok millió embertársunk jogai és méltósága további csorbát szenved, ha menekülttáborokban vagy a városok peremén kell sýnlódníuk, ahol nem lehet hozzáférni az alapvető szükségletekhez, megélhetéshez és bevételi lehetőségekhez;

10. hangsúlyozza, hogy fontos a migráció nemekkel kapcsolatos dimenziójának elismerése, nemcsak azért, mert a nők mindenfajta visszaélésekkel szemben kiszolgáltatottak, hanem azért is, mert náluk több oka is van a migrációnak, fontos szerepet töltenek be a vészhelyzetek kezelésében, társadalmi-gazdasági hozzájárulásuk jelentős, valamint aktívan részt vesznek a konfliktusok megelőzésében és rendezésében, illetve a konfliktusok utáni folyamatokban és a demokratikus társadalmak újjáépítésében; megjegyzi, hogy a nők társadalmi és döntéshozatali szerepvállalásának növelése nélkülözhetetlen a kényszerű lakóhelyelhagyás mélyebb okainak kezeléséhez, valamint jogaik és önrendelkezésük biztosításához a migrációs folyamat minden szakaszában; megismétli, hogy a menekültügyi és migrációs mozgásokkal kapcsolatos uniós politikákban szükség van a nemek és életkor szerinti megközelítés alkalmazására;

11. szorosabb együttműködésre szólít fel az ENSZ-szel és más szereplőkkel, többek között az UNHCR és az UNRWA számára nyújtott megnövelt pénzügyi hozzájárulásokat is; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy javítani kell az életkörülményeket a menekülttáborokban, különösen az egészségügy és az oktatás területén, és fokozatosan véget kell vetni a humanitárius támogatásoktól való függésnek a jelenlegi elhúzódó válságokban az ellenálló képesség támogatásával és azzal, hogy lehetővé teszik a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára, hogy fogadó országuk lakosaiként méltóságban élhessenek mindaddig, amíg esetlegesen önkéntesen vissza nem térnek vagy át nem helyezik őket;

12. kiemeli az Unió által megtett, a migrációs válság külső vonatkozásainak kezelésére irányuló fontos lépéseket, különös tekintettel a migránsok csempészéséért és az emberkereskedelemért felelős szervezett bűnözés elleni küzdelemre, hangsúlyozza továbbá a származási és a tranzitországokkal folytatott fokozott együttműködést;

13. hangsúlyozza, hogy a származási országokban olyan keretet és struktúrákat kell létrehozni, amelyek méltó módon védik és fogadják a visszatoloncolt, kiszolgáltatott és marginális helyzetű migránsokat, a sikeres társadalmi-kulturális beilleszkedésüket célzó eszközöknek a rendelkezésükre bocsátása révén.

14. emlékeztet arra, hogy a kiszolgáltatott csoportok, köztük a nők, a (családjaik által kísért és kísérő nélküli) kiskorúak, a fogyatékkal élők, az idősek és az LMBTI-személyek különösen ki vannak téve a visszaéléseknek a migrációs folyamat minden egyes szakasza során; emlékeztet arra, hogy emellett a nőknél és a lányoknál nagy a nemi erőszak és megkülönböztetés kockázata még akkor is, ha már elérték a biztonságosnak tekintett helyekre; felszólít arra, hogy e csoportok az áthelyezésük vagy beilleszkedésük részeként részesüljenek célzott segítségben és nagyobb humanitárius védelemben, és részesítsék őket előnyben a nemi szempontokat figyelembe vevő fogadási eljárásoknál, és esetükben fokozottan tartsák be a minimális normákat és a hatékonyabb családgyesítési rendelkezéseket; a menekültügyi eljárás során a kiszolgáltatott személyek esetében különleges biztosítékokat sürget az erőszak és a hátrányos megkülönböztetés ellen, továbbá azt, hogy az alkalmazandó jognak megfelelően biztosítani kell számukra a tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállást és az alapvető szolgáltatásokat, beleértve az egészségügyi ellátást és az oktatást; kéri az Európai Uniót, hogy a harmadik országokkal folytatott együttműködésben dolgozzon ki képzési programokat a kiszolgáltatott helyzetben lévő menekültek és migránsok sajátos igényeire vonatkozóan;

15. hangsúlyozza, hogy a gyermekek a migránsok és a menekültek jelentős részét teszik ki, és hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban külön eljárásokat kell kialakítani és életbe léptetni a gyermekek védelmének biztosítása érdekében; felszólítja a fogadó országokat, biztosítsák, hogy a menekült gyermekek teljes mértékben hozzáférjenek az oktatáshoz, és amennyire lehetséges, segítsék elő a nemzeti oktatási rendszerekbe való beilleszkedésüket és befogadásukat; felszólítja a humanitárius és a fejlesztési közösségeket is, hogy szenteljenek nagyobb figyelmet a lakóhelyüket elhagyni kényszerülők közösségéhez és a befogadó közösségekhez tartozó tanárok oktatásának és képzésének, felszólítja továbbá a nemzetközi adományozókat, hogy a menekültügyi válságra adott válaszlépések során biztosítsanak elsőbbséget az oktatásnak olyan programok révén, amelyek célja a migráns gyermekek bevonása és lelki támogatása, valamint a befogadó országokban beszélt nyelv elsajátításának elősegítése a menekült gyermekek nagyobb mértékű, megfelelő szintű

2017. április 5., szerda

integrációjának biztosítása érdekében; üdvözlí, hogy a pénzügyi támogatás révén a szíriai gyermekek fokozott oktatásban és képzésben részesülhetnek, valamint azt, hogy az uniós humanitárius segítségnyújtási költségvetésben az utóbbi időben 4 %-ról 6 %-ra nőttek az oktatásra fordítható kiadások, és ezzel az EU vezető szerepet játszik a vészhelyzetekben biztosított oktatás projektek támogatása terén a világban; kéri, hogy növeljék a finanszírozás ezen új formájának eredményességét;

16. elismeri, hogy a hontalanság komoly emberi jogi problémát jelent; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy minden uniós külső fellépésében küzdjön a hontalanság ellen, különösen állampolgársági törvényekben foglalt nemi, vallási vagy kisebbségi jogálláson alapuló megkülönböztetés kezelésével, a gyermekek állampolgársághoz való jogának elősegítésével, és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) által indított, a hontalanság 2024-ig történő megszüntetésére irányuló kampány támogatásával; elítéli az egyes országok által az ország területéről távozásra és visszatérésre vonatkozóan bevezetett korlátozásokat és tilalmakat, valamint felhívja a figyelmet a hontalanság következményeire a jogokhoz való hozzáférés területén; felhívja a nemzeti kormányokat és parlamenteket, hogy töröljék el a migrációt szabálysértésként kezelő, büntető jellegű jogi kereteket;

17. kiemeli, hogy az uniós alapelvek szerint az Unió külső migrációs politikáinak átfogó célkitűzésévé kell tenni egy többoldalú irányítási rendszer létrehozását a nemzetközi migráció kezeléséhez, amelynek első lépése lehet a közelmúltban megrendezett magas szintű ENSZ-ülés;

A jobban kezelt nemzetközi migráció: globális felelősség

18. erőteljes aggodalmát fejezi ki az Egyesült Államok kormányának nemrégiben hozott azon döntése miatt, hogy ideiglenesen megtiltja hét muzulmán többségű ország állampolgárainak az Egyesült Államok területére történő belépést, továbbá hogy ideiglenesen felfüggesztette az Egyesült Államok menekültügyi rendszerét; úgy véli, hogy ez a döntés megkülönböztető jellegű és tápot ad az idegengyűlölő és bevándorlás-ellenes szövegeknek, és nem lehet összhangban a legfontosabb nemzetközi jogi eszközökkel, például a genfi egyezményrel, és súlyosan alááshatja a menekültekkel szembeni nemzetközi felelősség igazságos elosztására irányuló jelenlegi globális erőfeszítéseket; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy helyezkedjenek határozott közös álláspontra a nemzetközi védelmi rendszer és az összes érintett nép, különösen az uniós polgárok jogbiztonságának megóvása érdekében;

19. üdvözlí az ENSZ Közgyűlésének a menekültek és a migránsok tömeges mozgása kezelésével foglalkozó magas szintű, 2016. szeptember 19-én rendezett ülését, valamint az Amerikai Egyesült Államokban e témában tartott vezetői csúcstalálkozót, mivel a migrációs hullámok kezelése globális felelősség, amely hatékony globális válaszadást és valamennyi érintett fél megerősített együttműködését teszi szükségessé, ha az emberi jogokat teljes mértékben tiszteletben tartó fenntartható megoldást szeretnénk elérni; üdvözlí, hogy e csúcstalálkozók eredményeképpen a korábbiakban soha nem tapasztalt hangsúllyal jutott kifejezésre a tényleges politikai elkötelezettség, és reményét fejezi ki, hogy ez azonnali utat nyit meg egy igazi globális válaszlépés, a menekültekkel és a világszerte tapasztalható jelentős migrációs mozgásokkal kapcsolatos felelősség nemzetközi elosztása felé; mély sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy nem született konkrét vagy jogilag kötelező érvényű kötelezettségvállalások a retorika és a tényleges valóság között jelenleg tapasztalható szakadék áthidalásához szükséges segély vagy reform tekintetében; felhívja az összes érintett felet, hogy biztosítsák folyamatos, azonnali és eredményes politikai elkötelezettségüket és folytassanak együttműködést, cseréljék ki ismereteiket és tapasztalataikat a partnerországokkal, a civil szervezetekkel és a helyi önkormányzatokkal, biztosítsanak finanszírozást és a befogadó országokat támogató konkrét tettekben mutassák ki szolidaritásukat; hangsúlyozza, hogy a migrációs kihívások kezelése érdekében az ENSZ szintjén nagyobb mértékű koordinációra van szükség az EU és nemzetközi partnerei között; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet a nemzetközi erőfeszítésekben, különösen annak biztosítása tekintetében, hogy a megállapodásokat – közöttük a menekültekre és a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozóan a jövőben kötendő ENSZ-paktumokat – gyorsan átültessék a gyakorlatba, és megteremtse a szükséges nyomon követési mechanizmusokat;

20. hangsúlyozza, hogy a globális migrációs és mobilitási együttműködést a regionális és szubregionális keretekre kell építeni; felhívja az Uniót az együttműködési keretek megerősítésére olyan regionális szervezetekkel, mint az Afrikai Unió, az Arab Államok Ligája és az Öböl-menti Együttműködési Tanács a régió belüli mobilitás kezelésének ösztönzésére, és hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell e regionális szervezeteket, hogy teljes mértékben vegyenek részt ebben az együttműködésben; megjegyzi, hogy az alrégió szintű gazdasági integráció eszköz többek között a dél-dél közötti migrációkezelési és mobilitási kezdeményezések kezelése és ösztönzése terén; sürgeti az EU-t, hogy az Afrikai Unió vállaljon határozottabb és hitelesebb szerepet Afrika politikai válságainak megelőzésében;

2017. április 5., szerda

21. kiemeli, hogy az Unió számára előnyös lehet a multilaterális fejlesztési bankokkal és az ENSZ szakosodott szerveivel, elsősorban az UNHCR-rel és a jelenleg az ENSZ-hez kapcsolódó Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) folytatott szorosabb együttműködés és szinergia; tudomásul veszi a Világbank legújabb elképzeléseit a lakóhelyük elhagyására kényszerült személyek helyzetéről, és üdvözli, hogy elismerték a hatások enyhítésével és a menekültüggyel kapcsolatos politikák továbbfejlesztésének szükségességét, amelyek támogatják a lakóhelyük elhagyására kényszerült személyek integrációját és egyúttal arra kötelezik a befogadó közösségeket, hogy elérjék fejlesztési céljaikat;

22. hangsúlyozza, hogy a lakóhelyük elhagyására kényszerülő személyek áttelepítése a nemzetközi közösség azonnali felelőssége, amelyben az UNHCR fontos szerepet játszik; felszólítja az EU tagállamait, hogy teljes mértékben tartsák tiszteltetben a saját ígéreteiket; alapvető fontosságúnak tartja koordinált és fenntartható reakálási mechanizmus sürgős bevezetését, amely tisztességes és hozzáférhető eljárásokat biztosít a nemzetközi védelemre szoruló személyek számára, hogy menedékjogot kapjanak az Európai Unióban és más fogadó országokban, és a felelősség elsősorban ne a frontvonalbeli, illetve a konfliktus sújtotta övezetekkel szomszédos országokra háruljon; kiemeli, hogy a lakóhelyelhagyás olyan tömegeket és akkora területeket érint, hogy a jelenlegi pénzügyi támogatás kiapadt, amit még az is súlyosbít, hogy nem sikerült a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okaira megfelelő és hatékony megoldásokat találni;

23. rámutat a menekültekkel kapcsolatos nemzetközi jogi kötelezettségekre, és felszólít minden olyan országot, amely még ezt nem tette meg, hogy ratifikálja és hajtsa végre a menekültek jogállásáról szóló egyezményt és annak jegyzőkönyvét; felszólítja az összes országot, hogy bővítsék ki a védelmet a belső menekültekre, ahogy azt már megtették olyan mechanizmusokban, mint az Afrikai Unió egyezménye az afrikai belső menekültek védelméről és támogatásáról (kampalai egyezmény);

24. hangsúlyozza, hogy a biztonságos ország és a biztonságos származási ország fogalma nem akadályozhatja meg a menedékjog iránti kérelmek egyéni elbírálását; kéri, hogy a menedékkérők származási országaiban, beleértve a biztonságosnak tekintett országokat is, gyűjtsenek szakosodott, részletes és rendszeresen frissített információkat az emberek jogaival kapcsolatban, különösen a nők, a gyermekek, a fogyatékkal élők és az LMBTI-személyek esetében;

25. hangsúlyozza, hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy biztosítottak legyenek a menekültek számára a méltó életkörülmények a tagállamokban és a menekülttáborokban, különös tekintettel az egészségügyi ellátásra, az oktatásban való részvétel és a munka lehetőségére;

26. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az oktatási lehetőségeket; szorgalmazza a képezések elismerésére vonatkozó politikák harmonizálását, valamint a migráns munkavállalók jogainak és társadalombiztosításának védelmét az ILO alapvető egyezményeivel összhangban; szorgalmazza a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezmény aláírását és ratifikálását;

27. úgy véli, hogy az az ideiglenes és kiegészítő védelem, amely azon a feltételezésen alapul, hogy a menekültek a lehető leghamarabb vissza fognak térni, kilátástalanságot teremt, és elveti az integráció lehetőségét; emlékeztet annak a pozitív szerepnek a fontosságára, amelyet a menekültek tölthetnek be társadalmuk újjáépítésében, amikor külföldről visszatérnek országukba;

28. elítéli, hogy drámaian nagy számban halnak meg migránsok a Földközi-tengeren, és aggodalmának ad hangot a migránsok és menedékkérőkkel szemben az Európába tartó útjuk során elkövetett emberi jogi visszaélések növekvő száma miatt;

29. mély aggodalmát fejezi ki a nagyszámú, kísértő nélküli kiskorú bevándorló eltűnése miatt; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy adatbankot a tagállamok területére lépő, kísértő nélküli kiskorúak nyilvántartására;

30. hangsúlyozza, hogy az erőszakos konfliktusokra tartós diplomáciai és politikai megoldást kell találni, és befektetéseket kell eszközölni korai figyelmeztető és konfliktusmegelőző mechanizmusokba annak érdekében, hogy a jövőben csökkenjen a konfliktusok száma; sürgeti az EU-t, hogy a nemzetközi partnerekkel és a legfontosabb regionális hatalmakkal a szervezetekkel összehangolt diplomáciai erőfeszítéseket kezdeményezzen annak érdekében, hogy erősebb és proaktívabb szerepet vállaljon a konfliktusmegelőzés, a közvetítés, a döntések és a megbékélés terén, és biztosítsa az emberek azon jogát, hogy hazájukban és régiójukban maradhassanak; hangsúlyozza, hogy ennek kiemelt helyet kell kapnia az EKSZ tevékenységében, amely számára ehhez biztosítani kell a szükséges forrásokat és hatásköröket, többek között a költségvetés és a személyzettel való ellátás tekintetében; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban az uniós küldöttségek és a különleges képviselők alapvető szerepét; hangsúlyozza, hogy a kényszerű lakóhelyelhagyásra és a migrációra adandó válasznak a szükségleteken és a jogon kell alapulnia, figyelembe kell vennie a lakosság sebezhetőségét és nem korlátozódhat a humanitárius segítségnyújtásra, ugyanakkor a fejlesztés és a civil társadalom szereplőit is be kell vonnia;

2017. április 5., szerda

31. felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás jelentette kihívást illető feladatukat vegyék komolyan, sürgősen hajtsák végre a Párizsi Megállapodást, továbbá vállaljanak vezető szerepet annak elismerésében, hogy az éghajlatváltozás tömeges elvándorlást okoz, mivel a lakóhelyelhagyás valószínűleg fokozódik és egyre gyakoribbá válik; felszólítja különösen az EU-t, hogy bocsásson elegendő forrást az éghajlatváltozás által sújtott országok rendelkezésére annak érdekében, hogy képesek legyenek alkalmazkodni az éghajlatváltozás következményeihez és hogy enyhíteni tudják annak hatásait; hangsúlyozza, hogy ez nem történhet a hagyományos fejlesztési együttműködés rovására, mivel annak célja szegénység csökkentése; véleménye szerint az éghajlatváltozás hatásai miatt lakóhelyüket elhagyni kényszerülőknek külön nemzetközi védelmi jogállást kell biztosítani, amely figyelembe veszi e személyek helyzetének a sajátosságait;

32. elismerően nyilatkozik a helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek és civil társadalmi szervezetek által a minden nehézség és veszély ellenére elvégzett munkáról, amikor a menekültek és migránsok származási, tranzit- és célországokban sürgős és gyakran életmentő segítséget nyújtanak a legkiszolgáltatottabb emberek számára; kiemeli, hogy ez a munka gyakran áthidalja az államok és a tágabb nemzetközi közösség által hátrahagyott űrt;

33. döntő fontosságúnak tartja, hogy túllépjünk a menekültekkel kapcsolatos jelenlegi narratíván, amelyben ezek az emberek csak teherként jelennek meg, és hangsúlyozza, hogy ha lehetőséget kapnak, pozitívan hozzájárulhatnak az őket befogadó közösségekhez; javasolja, hogy vonják be a menekülteket az őket közvetlenül érintő politikai válaszok meghatározásába és kialakításába, valamint a szükséges programok létrehozásába és megerősítésébe; felszólítja az európai intézményeket és ügynökségeket, hogy igazgatási egységeiken belül indítsanak gyakornoki programokat, amelyek különösen az Európai Unióban jogszerűen tartózkodó fiatal diplomás menekülteket célozzák meg, ami egyik módja a példamutatásnak és annak, hogy a fiatal nemzedékbe történő befektetés előnyeit szemléltessék;

Az Unió külső tevékenysége és harmadik országokkal kialakított partnerségek

34. hangsúlyozza, hogy Unió külső tevékenységének békeorientáltak, proaktívnak és előretekinthetőnek kell lennie, nem pedig főként reaktív jellegűnek, és az új válságokra új célkitűzésekkel kell válaszolnia; támogatja az Unió és a harmadik országok közötti együttműködés szorosabbra fűzését a biztonság, az oktatás és az információcsere területén, hogy javítani lehessen a migráció kezelését, és el lehessen kerülni az új válságokat; emlékeztet arra, hogy a migráció jelenségének hátterében számos különböző ok húzódik meg, például a népesség növekedése, a szegénység, a lehetőségek hiánya és az elégtelen munkahelyteremtés, a politikai bizonytalanság, az emberi jogok megsértése, a politikai elnyomás, az üldözés, a katonai konfliktusok és az erőszak egyéb formái, valamint az éghajlatváltozás; emlékeztet arra, hogy e problémák kezelése enyhítheti a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okait és magát a migrációt; hangsúlyozza annak alapvető szükségességét, hogy két szinten megerősítsék a szakpolitikai koherenciát: a belső és külső uniós politikák között, valamint – magán a külső tevékenységen belül – a bővítéspolitikai, az európai szomszédságpolitika, az Unió stratégiai partnereihez fűződő kétoldalú kapcsolatok, illetve a fejlesztés- és kereskedelempolitika között; emlékeztet arra, hogy a fejlődő országokkal folytatott kereskedelempolitikának kölcsönösen előnyösnek kell lennie, miközben megfelelően figyelembe kell vennie az ezen országok és az Unió közötti gazdasági egyenlőtlenségeket; hangsúlyozza az európai biztosok külső tevékenységgel foglalkozó csoportjának jelentőségét az Unió migrációs fellépéseinek a legmagasabb politikai szinten történő koordinálásában, valamint abban, hogy lendületet ad az ambiciózus közös uniós migrációs politikának;

35. hangsúlyozza, hogy átfogó megközelítést kell kialakítani a külső konfliktusokkal és válságokkal kapcsolatban, és ehhez fel kell térképezni, hogy a kényszerű lakóhelyelhagyás milyen közvetlen és közvetett gazdasági, környezeti, társadalmi, költségvetési és politikai hatást gyakorol a harmadik országokra, hogy a fejlesztési politikákat jobban az ő szükségleteikhez lehessen igazítani;

36. hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika (ENP) 2015. november 18-án előterjesztett felülvizsgálata azt irányozza elő, hogy kibővített együttműködési keretek révén bevonják az Unió szomszédságában található partnerállamokkal szomszédos harmadik országokat; ezért ösztönzi, hogy határozzanak meg a regionális kihívásokkal, például a biztonsággal, az energiával vagy a menekültek és a migrációs hullámok kezelésével kapcsolatos tematikus kereteket, hogy együttműködést lehessen felkínálni az Unió, a déli szomszédság partnerállamai és a – különösen afrikai – regionális kulcsszereplők között;

37. ismételten hangsúlyozza a „többért többet” elvet mint az uniós külpolitika alapját, amelynek keretében az Uniónak egyre szorosabb (pénzügyi) partnerségeket kellene kötnie azokkal az országokkal, amelyek haladást érnek el a demokratikus reformok terén; hangsúlyozza, hogy az Unió külpolitikájának egyik prioritásává kell tenni a harmadik országokban élő emberek életminőségének javítását;

2017. április 5., szerda

38. felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy a tagállamokkal együttműködve munkálkodjon az államok, a gazdaság és a társadalom ellenálló képességének kiépítésén, különösen az Unió szomszédságában és a tágabb környező régiókban, többek között az európai szomszédságpolitikán és más uniós eszközökön keresztül;

39. elítéli a migrációnak az érintett emberek emberi jogainak sérelmére történő egyre szélesebb körű kriminalizálását, valamint a menekültekkel szembeni rossz bánásmódot és a harmadik országokban való önkényes fogva tartásukat; felszólítja az alelnököt/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel többek közt az emberi jogi párbeszéd során és a jog érvényesülésével, a szabadsággal és a biztonsággal foglalkozó albizottságokban, és növelje a védelemre szolgáló kapacitásokat az Unión kívüli tranzitországokban;

40. kéri egy valódi, az emberi jogokon és – az EUMSZ 80. cikkében rögzítetteknek megfelelően – a tagállamok közötti szolidaritás elvén alapuló közös európai migrációs politika létrehozását, amely megerősíti az Unió külső határait és biztosítja a biztonságos és rendezett, többek között körkörös migrációt lehetővé tevő jogszerű csatornákat, egy olyan, hosszú távon fenntartható szakpolitikaként, amely előmozdítja a növekedést és a kohéziót az Unión belül, hogy egyértelmű keretrendszer álljon rendelkezésre az Unió harmadik országokkal fenntartott kapcsolataihoz; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erősítse meg az európai kék kártya rendszerét, hogy jobban lehessen kezelni a gazdasági migrációt; figyelmeztet arra, hogy minden olyan politika, amely ellentmondhat az EUSZ 8. cikkében és az Alapjogi Chartában lefektetett alapvető uniós értékeknek, rontja az Unió hitelességét és azon képességét, hogy nemzetközi szinten befolyásolja a fejleményeket; megjegyzi, hogy az Unió külső migrációs politikáinak arra van szüksége, hogy a harmadik országokkal kötött megállapodásokat a tartós partnerségek kialakítása érdekében hosszú távú célkitűzések irányítsák; emlékeztet arra, hogy minden ilyen partnerségnek a párbeszéd, a közös érdekek és a kölcsönös felelősségvállaláson kell alapulnia; üdvözlö a migráncscsmpészeti elleni uniós cselekvési tervet (2015–2020), amely szorosabb együttműködést irányoz elő a harmadik országokkal, de hangsúlyozza, hogy a legális migrációra vonatkozó közös uniós politika végrehajtása kulcsfontosságú szerepet játszana az embercsempészek üzleti modelljének szétzúzásában és az embercsempészet elleni küzdelemben; felszólítja a Bizottságot, hogy hozza teljes összhangba a meglévő uniós vívmányokat az ENSZ csempészet elleni jegyzőkönyvével, és biztosítsa az erőszak vagy a visszaélések migráns áldozatainak megfelelő védelmét;

41. kéri, hogy a harmadik országokkal kötött valamennyi megállapodás garantálja, hogy a migránsok jogai – függetlenül státuszuktól – összhangban legyenek a nemzetközi joggal, és felhív megfelelő – köztük a menedéjjoggal kapcsolatos – jogszabályok elfogadására, melyek rögzítik, hogy a szabálytalan határátlépés önmagában ne lehessen ok a bebörtönzésre;

42. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy együttműködjünk a harmadik országokkal az emberkereskedelem és az embercsempészet elleni küzdelem terén annak érdekében, hogy az ilyen bűnszervezeteket a lehető legkorábbi szakaszban meg lehessen fékezni; hangsúlyozza e tekintetben, hogy erősíteni kell az igazságügyi és rendőrségi együttműködést ezekkel az országokkal annak érdekében, hogy az ilyen szervezeteket azonosítani lehessen és fel lehessen számolni; emlékeztet továbbá arra, hogy ezekben az országokban ki kell építeni a kapacitásokat annak érdekében, hogy hatékonyan fel tudják deríteni és szankcionálni tudják az elkövetőket; ezért kéri, hogy ösztönözzék az Európai Unió, a tagállamok, az Europol, az Eurojust és az érintett harmadik országok közötti együttműködést; újra megerősíti, hogy az emberkereskedelem ellen hozott intézkedések nem érinthetik hátrányosan az emberkereskedelem áldozatait, a migránsok, a menekültek és a nemzetközi védelemre szoruló személyek jogait; felszólít arra, hogy haladéktalanul szüntessék meg az emberkereskedelem áldozatait és a gyermekek őrizetbe vételét;

43. rámutat arra, hogy az emberkereskedelemmel és csempészettel foglalkozó hálózatok bűnözői tevékenységük során nagyban támaszkodnak az internetre, ezért létfontosságú, hogy az Európai Unió – különösen az Europol és a szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó uniós egység (IRU) révén – fokozza ezzel kapcsolatos tevékenységét, és szorosabbra fűzze a harmadik országokkal folytatott együttműködést e terén;

44. emlékeztet arra, hogy az emberkereskedők legális migrációs útvonalakat használhatnak arra, hogy áldozataikat Európába hozzák; úgy véli, hogy azoknak a kritériumoknak, amelyeknek a harmadik országoknak az Európai Unióval a vízumliberalizációról kötött megállapodások aláírása előtt meg kell felelniük, kifejezetten tartalmazniuk kellene azt a kitétele, hogy a harmadik országoknak együtt kell működniük az emberkereskedelem elleni küzdelem terén; felhívja a Bizottságot, hogy az e megállapodások tárgyában folytatott valamennyi tárgyalás során fordítson kiemelt figyelmet mind erre, mind az embercsempészet elleni küzdelem kérdéseire;

45. üdvözlö azt a megközelítést, hogy az Uniónak egyértelmű prioritásokat és mérhető célkitűzéseket kellene meghatároznia saját maga számára minden közös politika és különösen a harmadik országokhoz fűződő kapcsolatok tekintetében; hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek részt kellene vennie ezen egyértelmű célkitűzések meghatározásában; úgy véli, hogy az erősebb és hatékonyabb politika biztosításának egyetlen módja a közös megközelítésen alapuló külső uniós tevékenység; valóban egységes és összehangolt fellépést kér az Unió és a tagállamok között, mivel az egyoldalú kezdeményezések – akár a belső, akár a külső ügyekben – alááshatják közös politikáink és érdekeink életképességét és sikerét;

2017. április 5., szerda

46. felszólít az uniós külső határok védelmének fokozására, hogy meg lehessen akadályozni az Unióba történő szabálytalan belépést, fel lehessen lépni az embercsempészetrel szemben és meg lehessen előzni a tengeren bekövetkező haláleseteket; ezzel összefüggésben üdvözlí a Frontexre épülő Európai Határ- és Parti Őrség létrehozását, mivel az segíteni fog a migráció hatékonyabb kezelésében; hangsúlyozza azonban, hogy több pénzügyi és technikai határvédelmi segítségnyújtásra van szükség a délkeleti uniós tagállamokban, az uniós tagjelölt országokban és a régióban lévő többi partnerországban; különösen sajnálja, hogy a Parlament nem ellenőrzi az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség külső tevékenységeit, és ezért felszólít arra, hogy az ügynökség rendszeresen nyújtson be jelentést a Parlamentnek a harmadik országokkal kötött munkamegállapodásai és a velük és a civil társadalommal közösen végzett műveletei végrehajtásáról;

47. hangsúlyozza, hogy a menedékkérőket és potenciális migránsokat szolgáló biztonságos és jogszerű csatornák megnyitása lehetővé tenné számukra, hogy a hivatalos be- és kilépési csatornákat használják, és ezzel feleslegessé tegyék az emberkereskedők és a velük kapcsolatban álló szervezett bűnözői hálózatok üzleti tevékenységét; hangsúlyozza, hogy a jogszerű migrációs lehetőségek hiánya gyakran a mobilitás szabálytalan formáinak elterjedéséhez vezet, ami viszont a migránsok és a menekültek mozgásának minden szakaszában növeli a kiszolgáltatottságot és a visszaélések kockázatát; ezért ezzel összefüggésben felszólít biztonságos és jogszerű migrációs lehetőségek sürgős, konkrét és kézzelfogható kialakítására az Unió egésze számára, többek között hatékonyabb családgyejesítési mechanizmusok és áttelepítési programok révén; ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki a meglévő lehetőségeket humanitárius vízumok uniós nagykövetségeken és konzuli hivatalokban történő kiadására a származási és a tranzitországokban, különösen a veszélyeztetett csoporthoz tartozó személyek és elsősorban a kísérő nélküli gyermekek részére; kéri, hogy a közös európai menekültügyi rendszer tegye lehetővé azt is, hogy a menedékjog iránti kérelmek benyújtását és feldolgozását az Unión kívül, illetve az Unió külső határain is el lehessen végezni; felszólít arra, hogy a súlyos menekültügyi és lakóhelyelhagyási válságok kezelése során az Unió támogassa humanitárius folyosók kialakítását, hogy humanitárius segítséget lehessen nyújtani, és biztosítani lehessen a menekültek legalapvetőbb szükségleteinek kielégítését, valamint emberi jogaik tiszteletben tartását; tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy hozzák létre az áttelepítés uniós keretét, ugyanakkor kéri, hogy tegyenek további uniós szintű erőfeszítéseket a legális útvonalak létrehozására és megerősítésére, amely kiegészítené az áttelepítést;

48. tudomásul veszi a harmadik országokra vonatkozó új partnerségi keretet, amelyet a tényleges politikai cselekvés egyik jelének tekint, különös tekintettel arra, hogy kettős megközelítésével egyrészt olyan rövid távú célkitűzéseket tartalmaz, mint például az életek megmentését a Földközi-tengeren és a származási és tranzitországokba történő visszatérések arányának növelését, másrészt pedig olyan hosszú távú célkitűzéseket, mint például az irreguláris migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelését a harmadik országoknak kapacitásépítésre, valamint politikai, társadalmi és gazdasági helyzetük előmozdítására nyújtott megerősített uniós támogatáson keresztül; hangsúlyozza, hogy a 2016. júniusi közleményben körvonalazott megközelítés sikere attól függ, hogy az Unió képes-e valódi, közösen elfogadott ösztönzőket kínálni az Unión kívüli származási és tranzitországoknak, továbbá aggodalmát fejezi ki az ilyen ösztönzők korlátozott száma miatt, melyek főként a határellenőrzésre vagy a támogatott önkéntes visszatérési rendszerekre összpontosítanak, amelyek bár fontosak és szükségesek, csupán rövid távú, részleges választ adnak egy rendkívül összetett helyzetre; hangsúlyozza, hogy az új partnerségi keretek nem képezhetik a migráció terén megvalósuló uniós fellépés egyetlen pillérét, és rámutat arra, hogy ezt a válaszlépést ki kell egyensúlyozni és ki kell egészíteni, a figyelmet a helyi gazdaságok, a képzettség és a regionális mobilitás fejlesztésére, valamint a tranzit- és származási országokban biztosított védelem szintjének javítására összpontosítva;

49. emlékeztet az új partnerségi keret kiegyensúlyozott megközelítésének fontosságára; óva int az új partnerségi keretben megnyilvánuló mindenféle mennyiségi megközelítéstől és az ahhoz kapcsolódó „migrációs paktumoktól”, amelyek szerint a „visszatérések számának és arányának mérhető növelése” az Unió egyik fő célkitűzése; rámutat arra, hogy a visszatérések száma egyértelműen a migrációs hullámok jellegétől és a származási országokban kialakult helyzetektől függ; hangsúlyozza, hogy a paktumok rövid távú céljaiként arra kell összpontosítani, hogy miként lehet a legjobban segíteni a harmadik országokat az előttük álló kihívások kezelésében, többek között legális migrációs csatornák kialakítása révén, aminek eredményeképpen az irreguláris migráció szintje, valamint a Földközi-tengeren bekövetkezett halálesetek száma csökkenni fog; kéri a harmadik országokból származó fiatalok számára elérhető tanulmányi ösztöndíjak növelését; üdvözlí, hogy a visszatérésre és visszailleszkedésre irányuló uniós programok támogatják a kapacitásépítést és a migráció kezelésének javítását a tranzit- és származási országokban; szorgalmazza az uniós visszatérési politika végrehajtásának értékelését; rámutat arra, hogy a harmadik országoknak be kell tartaniuk a visszafogadási megállapodásokban vállalt kötelezettségeiket;

50. hangsúlyozza, hogy a migrációs kérdésekben szoros partnerséget kell kiépíteni az Unió tagjelölt és potenciális tagjelölt országaival a nyugat-balkáni régióban, és biztosítani kell a szükséges támogatást és együttműködést a térségben zajló migrációs áramlások kezelése terén;

2017. április 5., szerda

51. felszólít mobilitási partnerségek és körkörös migrációs megállapodások megkötésére, hogy a harmadik országbeli állampolgárok könnyebben tudjanak mozogni hazájuk és az Unió között, és hogy fenn lehessen tartani mindkét fél társadalmi-gazdasági fejlődését;

52. hangsúlyozza, hogy a képzési tevékenységek és a bevált gyakorlatok harmadik országokkal folytatandó cseréje kertében az Uniónak a vonatkozó uniós és nemzetközi jogra és gyakorlatokra kell összpontosítania, ideértve az alapvető jogokat, a nemzetközi védelemhez, a felkutatáshoz és mentéshez fűződő jogot, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek jobb azonosítását és a számukra nyújtott támogatás javítását; úgy véli, hogy ez különösen vonatkozik a határigazgatáshoz kapcsolódó képzésre, mivel az a nemzetközi jogban előírtaknak megfelelően semmiképpen sem használható fel eszközként arra, hogy bárki számára megtiltsák országa elhagyását;

53. a legszigorúbb körülményekre szólít fel a származási országukba vagy valamely harmadik országba visszaküldött migránsokkal való bánásmód kapcsán; úgy véli, hogy a visszatérésre és a visszafogadásra vonatkozó bármilyen párbeszéd során, és különösen a visszafogadási megállapodásokban szisztematikusan foglalkozni kell a migránsok biztonságos visszatérésének és visszailleszkedésének problémájával; hangsúlyozza, hogy a migránsoknak teljes biztonságot és védelmet kell élvezniük a megalázó és embertelen bánásmóddal szemben, ideértve a fogva tartási központokat is, és az Uniónak beilleszkedési programokat kell támogatnia; emlékeztet rá, hogy senki nem küldhető vagy toloncolható vissza erőszakkal olyan országokba, ahol életét vagy szabadságát veszély fenyegetné származása, vallása, nemzetisége, valamely társadalmi csoporthoz tartozása vagy politikai véleménye miatt, vagy ahol kínzás, megalázó bánásmód vagy általánosabban emberi jogainak megsértése fenyegetné; felhívja a figyelmet arra, hogy a nemzetközi jog tiltja a kollektív kiutasításokat és visszaküldéseket;

54. ösztönzi a fejlesztési politikáért és a külpolitikáért felelős személyeket annak biztosítására, hogy a visszaküldött személyekkel bánjanak megfelelően, és hogy integritásukon ne essen csorba; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki kísérő programokat annak biztosítása érdekében, hogy a származási országokban végrehajtsák azokat a gyakorlati segítséget nyújtó programokat, amelyek ötvözik egyrészt a szakképzési intézkedéseket, másrészt pedig a gazdasági struktúrák – például az induló innovatív vállalkozások és a kisvállalkozások – kiépítését célzó programokat, valamint a tagállamokkal folytatott szakmai és egyetemi csereprogramokat;

55. hangsúlyozza, hogy a partnerségi megállapodásoknak, például a mobilitási partnerségeknek biztosítaniuk kell, hogy a migránsokat biztonságosan fogadni lehessen a tranzit- és származási országokban, mégpedig olyan módon, amely teljes mértékben összeegyeztethető az alapvető jogaikkal; hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek egyértelmű beleszólása van az Unió visszafogadási és mobilitási megállapodásaiba, ahogy arra a Lisszaboni Szerződés is rámutat (az EUMSZ 79. cikkének (3) bekezdése), és külön kiemeli, hogy a társulási és hasonló megállapodások megkötéséhez a Parlament előzetes jóváhagyása szükséges (az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdésének v. pontja), valamint hogy a Parlamentet az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell (az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése);

56. fenntartja a Parlament 2016. április 12-i állásfoglalásában kifejezésre juttatott álláspontját, mely szerint előnyben részesíti a visszafogadási megállapodásokat a tagállamok által harmadik országokkal megkötött kétoldalú megállapodásokkal szemben; emlékeztet a visszatérésről szóló, a közelmúltban született új uniós dokumentumra, és hangsúlyozza, hogy annak betartását következetesen támogatni kell minden új visszafogadási megállapodás megkötésekor;

57. üdvözlí az alelnök/főképviselő és a Bizottság által – és egyes esetekben tagállamok által az egész Unió nevében – szervezett magas szintű párbeszédet, mert ezek az együttműködést erősítő helyes és hatékony gyakorlatok; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az EKSZ-nek egyeztetéseket kellene kezdeményeznie; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy rendszeresen tájékoztassák a Parlamentet a párbeszédokről, és számoljanak be a rabati és a kartúmi folyamat, valamint a valletai csúcstalálkozón közösen elfogadott kiemelt kezdeményezések pontos operatív végrehajtásáról; megismétli, hogy az Unió és a harmadik országok között kötött partnerségek iránti közös felelősségvállalás az uniós migrációs politika sikerének előfeltétele; sajnálja, hogy az új partnerségi keret részeként kiemelt országok számára szánt, a Bizottság, az EKSZ és a tagállamok által meghatározott csomagokat sem tájékoztatás, sem megvitatás, sem ratifikálás céljából nem terjesztették az európai polgárok választott képviselői elé; elítéli az átláthatóságnak ezt a hiányát, és követeli, hogy vonják be a Parlamentet a migrációról szóló megállapodások kidolgozásába és végrehajtásuk ellenőrzésébe, aminek biztosítania kell az emberi jogok, a nemzetközi humanitárius jog és az Unió fejlesztéssel kapcsolatos szerződéses kötelezettségvállalásainak teljes körű tiszteletben tartását;

58. megjegyzi, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend célkitűzéseinek teljesítéséhez az szükséges, hogy az Unió és a partnerországok a megfelelően kezelt migrációs dinamikát beépítsék a fenntartható fejlődésre irányuló saját stratégiáikba; e tekintetben kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy nyújtson segítséget a tranzitországoknak a migránsok integrációját célzó stratégiák kidolgozásában, valamint magas szintű védelmet biztosító menekültügyi rendszerek létrehozásában;

2017. április 5., szerda

59. hangsúlyozza, hogy az uniós támogatást és együttműködést úgy kell kialakítani, hogy a harmadik országokban a fejlődés és a növekedés megvalósítását szolgálja, erősítve ezzel a növekedést az Unióban is, valamint hogy az EUMSZ 208. cikkével összhangban csökkentsék, majd végső soron felszámolják a szegénységet, és nem úgy, hogy az irreguláris migránsok visszafogadásával kapcsolatos együttműködésre ösztönözzék a harmadik országokat, erőszakkal elrettentsék az embereket az elindulástól vagy megállítsák az Európába irányuló áramlásokat; emlékeztet arra, hogy mind az adományozóknak, mind pedig a segélyfelvevő országok kormányainak azon kell dolgozniuk, hogy javítsák a segélyek hatékonyságát; megjegyzi, hogy a migrációs áramlások hozzátartoznak a nemzetközi realitáshoz, és nem válhatnak az uniós külső migrációs politikák teljesítményének mutatójává, valamint hogy a harmadik országgal kötött megállapodásoknak hosszú távú célkitűzéseken, tartós partnerségek létrehozásán és az emberi jogok tiszteletben tartásán kell alapulniuk;

60. hangsúlyozza az Unió valamennyi külpolitikája keretében a civil társadalommal való konzultáció fontosságát, külön figyelmet szentelve a migrációval kapcsolatos minden politikában és folyamatban a teljes részvételnek, az átláthatóságnak és az információ megfelelő terjesztésének;

61. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a menedékkérők származási országaiban működő nem kormányzati szervezetekkel és szakértőkkel annak érdekében, hogy azonosítsák a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő egyének és társadalmi csoportok támogatásának lehető legjobb módjait; felszólítja a Bizottságot, hogy működjön együtt a menedékkérők származási országaiban működő nem kormányzati szervezetekkel és szakértőkkel annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a legeredményesebb konfliktusmegelőzési mechanizmusokat és eszközöket;

62. hangsúlyozza, hogy a párhuzamos erőfeszítések elkerülése, a globális támogatás hatásának és hatékonyságának maximalizálása és annak biztosítása érdekében, hogy a fő hangsúly a fejlesztésen legyen, a Bizottságnak a migrációs, áthelyezési és menekültpolitika kialakítása, végrehajtása és értékelése tekintetében intenzív párbeszédet kell fenntartania a helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetekkel, a partnerországok civil társadalmával és helyi önkormányzataival, valamint az ENSZ-szel;

63. felhívja a figyelmet arra, hogy a fejlesztési együttműködés programozási dokumentumainak felülvizsgálata arra szolgál, hogy új migrációs paktumokat érjenek el; hangsúlyozza, hogy ezt a felülvizsgálatot a fejlesztési hatékonyság elveivel összhangban és a partnerországokkal, az európai és helyi civil társadalmi szervezetekkel és a magánszektorral folytatott párbeszéd keretében kell elvégezni; kéri, hogy a Parlamentet teljes mértékben vonják be a felülvizsgálat mindegyik szakaszába, beleértve az Európai Fejlesztési Alap programozási dokumentumait is; felszólítja a tagállamokat fejlesztési támogatásuk felülvizsgálatára, összhangban a GNI 0,7 %-ára vonatkozó kötelezettségvállalással, hogy meg lehessen valósítani a fenntartható fejlődési célokat;

64. szorgalmazza, hogy az Unió és külső partnerei folytassanak kiegyensúlyozott vitát; azt javasolja, hogy az Unió és tagállamai vállaljanak kötelezettséget az Unióba irányuló jogszerű migráció lehetőségeinek bővítésére, történjen az akár menedékkérési, foglalkoztatási, oktatási vagy családgyejesítési célból;

65. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a migránsok utalásainak gyorsabb, olcsóbb és biztonságosabb továbbítása érdekében mind a származási, mind pedig a fogadó országokban, többek között a tranzakciós költségek csökkentésén keresztül is, ahogy azt a menekültekről és migránsokról szóló, 2016. szeptember 19-i New York-i nyilatkozat is előírta;

66. rendkívüli aggodalmának ad hangot az elhúzódó szíriai konfliktus miatt, amelyben a polgári személyekkel szemben alkalmazott erőszak, a civil infrastruktúrák és kórházak elleni támadások, valamint a nemzetközi humanitárius jog megsértése miatt az elmúlt öt évben a lakosság fele kényszerült lakóhelye elhagyására; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy javítsák a konfliktusmegelőzést és a válságkezelést célzó eszközöket, és vállaljanak nagyobb szerepet a konfliktusrendezésben az Unió szomszédságában, és különösen a szíriai konfliktusban; teljes támogatását fejezi ki a Szíriával szomszédos országoknak, amelyek továbbra is rendkívüli szolidaritásról tesznek tanúbizonyságot, szűköss forrásaik ellenére is több millió menekültet fogadva be; emlékeztet arra, hogy e menekültek nagy része továbbra is nélkülözésben él, jogilag nem vagy csak korlátozottan ismerik el őket, és nincs, illetve csak korlátozott hozzáférésük van az egészségügyi és oktatási rendszerekhez vagy a munkaerőpiachoz; mélységes aggodalmának ad hangot annak a 75 000 embernek a sorsa és humanitárius helyzete miatt, akik a jordániai határon rekedtek a rukbani nem hivatalos táborban; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy folytassák és fokozzák az együttműködést és a párbeszédet Libanonnal és Jordániával, valamint a többi fogadó országgal, illetve nemzetközi szervezetek és európai csatornák segítségével növeljék a pénzügyi támogatást, elsősorban annak biztosítása érdekében, hogy a menekült népesség tisztességes körülmények között élhessen, hozzáférhessen az alapvető szolgáltatásokhoz, gyakorolhassa a szabad mozgás jogát és munkalehetőségeket kapjon, másrészt pedig hogy a források elérjék végső céljukat; hangsúlyozza, hogy ehhez a befogadó közösségeknek nyújtott támogatásnak kellene társulnia gazdasági ellenálló képességük megerősítése céljából;

2017. április 5., szerda

67. megjegyzi, hogy a tagállamok és Törökország között 2016. március 18-án elért politikai megállapodás végrehajtását követően csökkent az uniós frontországok határát elérő emberek száma; felhívja a figyelmet azon aggályokra, amelyeket e politikai megállapodással kapcsolatban a nemzetközi humanitárius szervezetek is megfogalmaztak, különösen a nemzetközi jog és az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatban; aggodalmának ad hangot a törökországi helyzet miatt, valamint amiatt, hogy ez a helyzet milyen hatással lehet Törökország biztonságos országgá nyilvánítására; hangsúlyozza, hogy a Törökországnak nyújtandó vízumliberalizációt nem szabad az Unióval a migráció terén folytatott együttműködés jutalmának tekinteni, hanem az szigorúan az Unió által felállított valamennyi kritérium teljesítésének eredménye kell, hogy legyen; óva int attól, hogy ezt a modellt más országokba is átvessék, mivel figyelembe kell venni az egyes országok és régiók sajátosságait;

68. rendkívüli aggodalmának ad hangot az emberi jogok törökországi helyzete miatt, ugyanis folyamatosan megsértik az olyan alapvető jogokat, mint a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadsága, az ország délkeleti részének lakosságát saját kormánya támadja, politikai okok miatt több mint 30 000 köztisztviselőt bocsátottak el, és a hatóságok több mint 130 médiaorgánumot bezártak;

69. sajnálja, hogy elmaradt a konzultáció és az átláthatóság az Afganisztán és az Unió között a közelmúltban aláírt közös migrációügyi koncepció megfogalmazása során, amely elsősorban a visszafogadásra összpontosít, és korlátlan számú afgán polgár visszaküldését irányozza elő, történjen az önkéntes alapon vagy sem; aggodalmának ad hangot az afgán menedékkérőket érintő lehetséges következmények miatt, akik 2016-ban a második legnagyobb menedékkérő állampolgársági csoportot tették ki az Unióban; emlékeztet arra, hogy a visszatérésre csak az egyes egyéni esetek megfelelő mérlegelése után, a jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett kerülhet sor, és felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő forrást a jelenlegi adminisztratív és bírósági eljárások felgyorsítására;

70. mélyen sajnálja, hogy az uniós migrációs politikai keretben és a menekülthullámra adott válaszban az Unió és tagállamai úgy döntöttek, megállapodásokat kötnek a harmadik országokkal, melyek révén elkerülhető a közösségi módszerrel együtt járó parlamenti vizsgálat; felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal aláírt politikai nyilatkozatokba építsen be egy legalább évente kétszer történő értékelési mechanizmust, melynek segítségével eldönthető, hogy e megállapodásokat folytatni kell vagy le kell zárni; hangsúlyozza, hogy a migrációs és menekültpolitika keretében kötött valamennyi megállapodásba emberi jogi biztosítékokat kell beépíteni;

71. hangsúlyozza, hogy az Afrikával kapcsolatos uniós politika az elkövetkező évek és évtizedek stabilitásának és fejlődésének egyik kulcseleme; úgy véli, hogy a Száhel-övezet és Afrika szarva országaira, valamint az azoktól északra és délre fekvő instabil területekre az Uniónak továbbra is kiemelten kellene figyelnie; rámutat a fejlesztés, a biztonság és a migráció közötti kapcsolatra, és szorosabb együttműködést szorgalmaz a konfliktusmegelőzés és -kezelés, valamint a destabilizálódás, a lakóhely kényszerű elhagyása és az irreguláris migráció kiváltó okainak kezelése, az ellenálló képesség, a gazdasági lehetőségek és az esélyegyenlőség előmozdítása, valamint az emberi jogi visszaélések megakadályozása terén; úgy véli, hogy az Uniónak központi szerepet kell játszania Líbia stabilizálásában, ami arra is eszközt kínál, hogy véget vessenek a líbiaiak, menekültek és migránsok emberi jogai folyamatos megsértésének;

A fellépés megfelelő eszközei

72. méltányolja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az Unióval szomszédos országokban, valamint a fejlődő harmadik országokban megvalósítandó beruházások mozgósítása érdekében dolgozzanak ki új és nagyra törő külső beruházási tervet, azzal a feltétellel, hogy a terv teljesen átláthatóan valósuljon meg, a beruházások pedig járuljanak a fogadó országokban lévő körülmények javításához, felvéve a harcot a korrupció és a rossz kormányzás ellen; megjegyzi, hogy a javasolt Európai Fenntartható Fejlesztési Alapot részben az Európai Fejlesztési Alap (EFA), a Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI) és az Európai Szomszédosági Támogatási Eszköz(ENI) kiutalásain keresztül finanszírozzák majd, ami a fejlesztési alapok magánszektorbeli beruházások előmozdítására történő használatát jelenti; úgy véli, hogy a magánszektor harmadik országokban történő támogatását – a helyes kormányzás elveinek és a helyes üzleti gyakorlatoknak a megszilárdítása mellett – nem szabad új intézkedésként beállítani, és azt tovább kell javítani; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa az összhangot a külső pénzügyi eszközök – például a DCI és az EFA – és a projektek között annak biztosítása érdekében, hogy az uniós támogatást a kijelölt prioritásokra fordítsák, és ne kerüljön sor a források és az erőfeszítések elpazarlására; hangsúlyozza, hogy szisztematikus adicionalitást kell alkalmazni mind a támogatott politikák kiválasztása, mind azok pénzügyi végrehajtása terén;

73. rámutat arra, hogy a külső beruházási terv részeként az új Európai Fenntartható Fejlesztési Alapra előirányzott 3,35 milliárd EUR az EFA-ból, a DCI-ből és az ENI-ből a többéves pénzügyi keret alapján rendelkezésre álló összes forrás több mint 5 %-ának felel meg; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon meg további részleteket erről a becslésről és a várható hatásról, és jelezze, hogy milyen alapon várja el a tagállamoktól, más adományozóktól és magánpartnerektől az akár 44 milliárd EUR összegű hozzájárulást, miközben néhány tagállam még nem járult hozzá a jelenlegi szükséghelyzeti alapokhoz sem;

2017. április 5., szerda

74. javasolja, hogy fordítsanak megfelelő forrásokat olyan intézkedésekre, amelyek kifejezett célja az átmeneti védelem alatt álló menekültek vagy belső menekültek támogatása, amely időszakban minden generációnak esélyt kell kapnia a növekedésre és képzésre, azaz a legkisebbeknek az oktatásra, a fiatal felnőtteknek a szakképzésre, a felnőtteknek pedig a munkára; úgy véli, ily módon biztosítható, hogy amikor eljön az ideje, ezek az emberek „újjaszülötteként” térhetnek vissza hazájukba, és új lendületet adhatnak országuknak ahelyett, hogy az évekig tartó, valódi kilátások nélküli várakozásban kiégnének;

75. üdvözli a Bizottság javaslatát a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára, különösen ami az uniós költségvetés nagyobb erejű válságkezelő eszközökkel való ellátását illeti; elvárja, hogy a pénzügyi szabályok javasolt felülvizsgálatának eredményeképpen fokozódjék az elszámoltathatóság és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás; hangsúlyozza, hogy a migrációs hullámok alapvető okainak kezelése magában foglalja a harmadik országok kapacitásépítését is;

76. hangsúlyozza, hogy az Uniónak gondoskodnia kell a céljai eléréséhez és politikái megvalósításához szükséges eszközökről (az EUMSZ 311. cikke), ugyanis megfelelő finanszírozás nélkül az Unió nem tudja ellátni a rá háruló feladatokat, sem pedig megfelelni az európai emberek elvárásainak; hangsúlyozza, hogy a tétlenségnek súlyos emberi, politikai és gazdasági ára van; megjegyzi, hogy a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata – vagy legkésőbb a következő többéves pénzügyi keret megtárgyalása – lehetőséget biztosít a migrációval kapcsolatos külső eszközök szükséges felülvizsgálatára, valamint emellett az uniós költségvetés oly módon történő növelésére is, amely lehetővé tenné az ad hoc eszközök alkalmazásának felszámolását és ezáltal a költségvetés egységességének visszaállítását; határozottan hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek e területen is jelentős felületei szerepet kell biztosítani; mélyszégyenül sajnálja, hogy a Bizottság nem tett javaslatot a külső fellépésekre vonatkozó költségvetési források növelésére, pedig ez a költségvetési tétel már eleve viszonylag alacsony, hanem ehelyett a fejlesztési eszközöket irányítja át a migrációra, ezzel más prioritásokat fosztva meg a finanszírozástól;

77. megállapítja, hogy ha az Unió külső pénzügyi eszközeit a biztonság, a békeépítés és a konfliktusmegoldás, a migráció és a határigazgatás felé irányítják, ez új kihívásokat teremt az említett eszközök kezdeti céljaihoz és elveihez képest;

78. hangsúlyozza, hogy az új és tartós katasztrófák és sebezhetőségi pontok kezeléséhez hosszú távú, kiszámítható beruházásokra van szükség, valamint hogy ehhez eleget kell tenni az új fenntartható fejlesztési menetrendnek, és ennek érdekében elsősorban elő kell mozdítani a közös kockázatértékelést, tervezést és finanszírozást a humanitárius ügyekkel, a fejlesztéssel, a béketeremtéssel és az éghajlatváltozással foglalkozó szereplők körében;

79. úgy véli, hogy a jogállamiság fenntartását és a korrupció elleni küzdelmet az Unió származási országokban folytatott tevékenységének központi elemévé kell tenni; hangsúlyozza, hogy a harmadik országoknak szánt alapok felhasználását megfelelően ellenőrizni kell annak biztosítása érdekében, hogy azokat ténylegesen az előírt célok megvalósítására fordítsák;

80. megjegyzi, hogy szükséghelyzeti alapok és ad hoc pénzügyi eszközök létrehozása segít ugyan a források öszszegyűjtésében, illetve felgyorsítja és rugalmassá teszi az uniós fellépést, egyúttal veszélybe sodorhatja a fejleszthetőkönységi alapelveket, valamint aláássa a költségvetés egységességét és a Parlament költségvetési hatáskörét; kéri ezért, hogy a Parlament kapjon nagyobb felügyeleti szerepet ezen eszközök felhasználásával kapcsolatban, többek között oly módon is – de nem csak erre szorítkozva –, hogy helyet kapjon az irányítóbizottságokban; emlékeztet arra, hogy a szükséghelyzeti alapok eredményessége nagyban függ attól, hogy a tagállamok mennyire készek hozzájárulni, és hogy maradéktalanul bevonják-e őket; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlament ellenőrizze az ilyen típusú eszközöket, és iránymutatásokat kér az eszközöknek az uniós költségvetésbe és hatáskörökbe való beépítésére;

81. emlékeztet arra, hogy a valletai csúcstalálkozón elindított, Afrikában a stabilitásra, illetve az irreguláris migráció és kényszerű lakóhelyelhagyás alapvető okainak kezelésére irányuló szükséghelyzeti alap számára 3,6 milliárd EUR-t kellett volna biztosítani; felhívja a tagállamokat, hogy egésszítsék ki a Bizottság által elkülönített 1,8 milliárd EUR-t;

82. szorgalmazza, hogy a szükséghelyzeti alapokra az átláthatóság, a partnerek közötti egyenlő bánásmód és a partnereknek nyújtott kiszámítható és megfelelő idejű finanszírozás képessége tekintetében ugyanazokat a szabályokat és szabályozásokat alkalmazzák, mint az Unió hagyományos finanszírozási eszközeire;

2017. április 5., szerda

83. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a 2017. évi uniós költségvetés tervezete az uniós kohéziós alapok és globális fellépések terhére növeli a migrációs áramlások kezelésére és a belső biztonsági kezdeményezésekre szánt forrásokat;

84. felszólítja az Uniót, hogy gondosan és módszeresen értékelje a finanszírozott fellépések által a migrációra, a kényszerű lakóhelyelhagyásra és a menekültekre gyakorolt hatást a humanitárius segélyek és fejlesztési segélyek jó minőségű biztosítása alapján;

85. hangsúlyozza, hogy a helyi helyzeten alapuló célzott támogatás a hatékony és eredményorientált politika kulcsfontosságú eleme, és hogy erről a támogatásról tárgyalni kell a harmadik országokkal; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egyértelmű és mérhető célkitűzéseket, amelyeket a pénzügyi eszközök, köztük a szükséghelyzeti alapok felhasználásával kell koherens és összehangolt módon végrehajtani;

86. üdvözli a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókat, például az EUCAP Száhel Niger missziót és az EUNAVFOR MED Sophia műveletet, amelyeket tovább kell erősíteni az uniós külső határok védelmének és az emberkereskedelem és a migráncsempészet megelőzésének egyik eszközeként; támogatja a NATO-val folytatott együttműködést, valamint az olyan uniós kezdeményezéseket, mint amilyen az Europol Mare közös műveleti csapata (JOT), amelyek célja hírszerzési értesülések gyűjtése és megosztása és az embercsempészek elleni küzdelem, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az általános mobilitást fenyegetés helyett lehetőségként kell kezelni; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy a tengeri életmentést és a migránsok jogait kiemelt fontosságúnak kell tekinteni minden ilyen műveletben; javasolja a KBVP-eszközök használatát a korai előrejelzés, a közvetítés és a konfliktusrendezés céljaira, ugyanakkor hangsúlyozza annak fontosságát, hogy konfliktushelyzetekben a lehető leghamarabb meg kell kezdeni a tartós megoldásokra irányuló tervezést;

87. emlékeztet az ENSZ és az EU közötti békefenntartási és válságkezelési stratégiai partnerségre és annak a 2015–2018 közötti időszakra vonatkozó, a 2015. márciusi megállapodás szerinti prioritásaira; ösztönzi az Uniót, hogy még inkább törekedjen egyéb szervezetek és országok kulcsfontosságú szerepének figyelembevételére, és könnyítse meg a tagállami hozzájárulásokat; sajnálatosnak tartja, hogy az EU 28 országából csupán 11 tett vállalásokat a békefenntartásról szóló 2015. szeptember 28-i csúcstalálkozón; felhívja az uniós tagállamokat, hogy jelentősen fokozzák az ENSZ békefenntartó missziókhoz biztosított katonai és rendőri hozzájárulásukat;

88. üdvözli és támogatja az Európai Beruházási Bank kezdeményezéseit, amelyek a gazdasági ellenálló képesség fenntartására irányulnak az Unió déli szomszédságában és a nyugat-balkáni térségben olyan projekteken keresztül, amelyek az Európai Unió külső politikáival összhangban munkahelyteremtéshez, gazdasági ellenálló képességhez és a szegénység csökkentéséhez vezetnek;

89. sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a lehető leghamarabb készítsen a Parlament és a nyilvánosság számára részletes áttekintést az azon 16 kiemelt országban ⁽¹⁾ alkalmazott különböző finanszírozási eszközökről és programokról – és azok tagállami programokhoz való kapcsolódásáról –, amelyekkel az Unió magas szintű párbeszédet folytat a migrációról, valamint és a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés keretében; mélyen aggasztja, hogy a 16 kiemelt ország között olyan elnyomó rezsimek is vannak, amelyek maguk a fő okai annak, hogy a menekültek elhagyják az országot; emlékeztet arra, hogy az Unió külső migrációs és menekültügyi politikájának átfogó kerete továbbra is a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés, de megjegyzi, hogy a közelmúltban tett politikai kezdeményezések csak alig hivatkoznak rá, ezért kéri, hogy az aktuális összefüggésrendszer szempontjából tegyék egyértelművé e keret jelentőségét, valamint a Nemzetközi Migrációs Szervezet ajánlásaival összhangban vizsgálják felül azt;

90. üdvözli az európai migrációs összekötő tisztviselők bevetését a kiemelt országokban, ami a harmadik országokkal a migráció terén folytatott uniós együttműködés megerősítése irányába tett első lépést jelenti; ajánlja a bel- és igazságügyi kérdésekkel foglalkozó személyzet megerősítését az uniós küldöttségeken, továbbá hogy kapjanak egyértelmű megbízatást a tagállamokon belüli koordináció kidolgozására;

91. hangsúlyozza, hogy a Brüsszelből irányított centralizált megközelítés folytatása helyett egy decentralizált megközelítésre van szükség az uniós küldöttségek jobb kihasználásával, amelyek nagyon rövid idő alatt nagyon értékes eszközzé váltak, és kiemeli, hogy nagyobb rugalmasságot és rövidebb programozási időszakot kell alkalmazni, különösen a kockázatoknak kitett országokban; kéri regionális koordinátorok kinevezését, akik a helyszínen tapasztalható helyzeten alapuló koherens megközelítés biztosítása érdekében képesek irányítani a fejlesztést, az együttműködést és a külkapcsolatokat;

92. ajánlja, hogy az Unió támogatásával mozdítsák elő a harmadik országokban folyó tájékoztatási kampányokat, hogy tájékoztassák a polgárokat a mobilitással kapcsolatos jogaikról és kötelezettségeikről, és figyelmeztessék őket azokra a kockázatokra, amelyekkel az utazásuk során szembesülhetnek, különös tekintettel az embercsempészekre és emberkereskedőkre, hogy elősegítsék a lehető legjobban megalapozott döntés meghozatalát;

⁽¹⁾ Etiópia, Eritrea, Mali, Niger, Nigéria, Szenegál, Szomália, Szudán, Ghána, Elefántcsontpart, Algéria, Marokkó, Tunézia, Afganisztán, Banglades és Pakisztán.

2017. április 5., szerda

93. szorgalmazza az ikerintézményi programok és a TAIEX-intézkedések jobb felhasználását, nem csupán a bevált gyakorlatok cseréje és képzés céljára, hanem a fejlesztés és együttműködés érdekében is, külön erőfeszítéseket fordítva a nyomás alatt álló országokra;

o

o o

94. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az európai migrációs stratégia keretében harmadik országokkal kialakítandó új partnerségi keretben azonosított 16 kiemelt ország kormányainak, valamint a migránsokat és menekülteket képviselő és velük dolgozó civil szervezeteknek.
